

valgt at lægge min Rejse om ad denne Kant, saa var det noget af Hensyn til, at De ventedes hertil. I salig April-Foreningens Dage havde jeg oftere den Fornøjelse at være sammen baade med Dem og Professoren.«

Et Sted i Baggrunden af Torbens Bevidsthed dukkede der et Erindringsbillede frem, som lyste klart et Nu men var borte med det samme. Han havde set for sig en lavloftet, røgfyldt Sal med en hujende og mjavende Forsamling omkring en Talerstol, paa hvilken denne lille sortskæggede Mand stod og gesticulerede lidenskabeligt.

»Det er da ikke om Politik, De vil tale med mig?« spurgte han.

»Jo . . . unægtelig.«

»Men De veed dog vist, at jeg i lang Tid har holdt mig borte fra al Deltagelse i den politiske Debat.«

»Netop derfor.«

»Det forstaar jeg ikke.«

»Som sagt — det vilde blive for omstændeligt at udvikle her. Dersom De vil opgive mig en Tid, da jeg kan træffe Dem, skal jeg tillade mig at søge Dem en af de nærmeste Dage.«

Der var et Par Gange bleven tysset paa dem af Folk i Nærheden. Nu vendte en tyk, skaldet Herre med Svinetryne sig forbitret om imod dem og kræ-